

Κατ' αυτόν δσον τὸ δέρμα τοῦ ζώου τύχη λεπτότερον, τότε λεπτότερον γίνεται καὶ τὸ μαλλίον. Δυνάμει δὲ νὰ ποριζώμεθα τοιαῦτα πάντοτε ἀπὸ πρόβατα μικρῶσωμα καὶ δταν μάλιστα βατεύονται κριοὶ μικρῶσωμα καὶ λεπτόμαλλοι μὲ ἀνάδας μεγαλύτερας· τὸ μαλλίον των τότε γίνεται ωραιότερον, καὶ ἀκολούθως δὲν παρεμβαίνουν εὔτε ὑποκρύπτονται μεταξὺ αὐτοῦ ξῆλαι, ὄλον ἄμμος, ῥύποι διαφόρων εἰδῶν. Τὰ νομαδικὰ ποίμνια, ὅσα δηλ μεταναστεύουσιν εἰς μακρὰς ἀποστάσεις, ἢ μανδριζονται εἰς ἀγροὺς διὰ τὰ τοὺς παχύνουσιν, ἀποφέρουσι συνήθως ἀρκεῖον μαλλίον.

Γούνατιον παρατηρήθη ἔτι τὰ κατοικίδια, εἴτε οἰκόσιτα, δηλ. εἰς μάνδραν διατιώμεθα διὰ τὸ φύχος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ χειμῶνος, καὶ μὴ κατακλιόμενα εἰς γεωργημένους τόπους ἐξέχουσι πάντων τῶν ἄλλων.

Τὰ τοιαῦτα καλλίποκα πρόβατα δὲν πρέπει νὰ τρέφονται πολὺ, διότι ἀυξάνουσι κατὰ τὸ ἀνάστημα, καὶ τὸ λίπος ἐμποδίζει, ἢ τοῦλάχιστον βλάπτει τὴν γένεσιν τοῦ μαλλίου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Ὁ μαρκίων Δε Ταλαροῦ, ἀρχαῖος Γερουσιαστής (νομιμόφρων) τῆς Γαλλίας ἀποθανὼν ἀφῆκε διαθήκην, τῆς ὁποίας αἱ διατάξεις κατανωτῶι σχεδὸν ἀπίστευτοί· τὰς συνιστῶμεν ὅμως ὡς θετικὰς καὶ ἀναμνησθητέους.

Ἐκκληροδότησεν ὁ γενναῖος ἀνὴρ 2 ἑκατομμύρια φράγκων εἰς τὸν κόμητα τοῦ Chambord, πρῶην δὲ δεῦκα τοῦ Bourdeau ἐπίδοξον κληρονόμον τῆς Βασιλείας καὶ ἔγγονον τοῦ ἀποθανόντος εἰς τὴν ἔξορίαν δεκάτου Καρόλου βασιλέως τῆς Γαλλίας. 50000 φρ. εἰς τὸν Σιατοβρίανδον (γνωστὸν καὶ ὡς νομιμόφρονα, μάλιστα δὲ ὡς συγγραφεῖα) 10000 εἰς τὸν Βερυέρον (συνήγορον καὶ βουλευτὴν νομιμόφρονα διαδόχον) 800000 εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Μονμορανοῦ Ροβέκ, διὰ νὰ τῷ βοηθῆται εἰς τὸ γενναῖον ἔργον, τὸ ἐποῖτον ἀνάλαβε νὰ παρηγορῆ πάντας τοὺς δυστυχεῖς!

Ὁ Κ. Ταλαροῦ εὐρίσκειτο πάντοτε πρῶτος εἰς πάσας τὰς ἀγαθοεργούς πράξεις, διένεμε δὲ κατ' ἔτος εἰς ἐλέη καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα 120 000 φρ. Γιαντοῦ, λέγει ὁ Γάλλος ἐφημεριδογράφος αὐτολεξεί, ὅπου ἐχρησιάζετο νὰ εὐεργετήσῃ, νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν ἀπηλιπισμένον, νὰ παύσῃ βέοντα τὰ δάκρυα, νὰ ἰατρύσῃ ἠθικῆν τινα πληγὴν, ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀειμνήστος γέρον ἔτρεχεν αὐθαρημῆτος. Εἶχε δὲ κτήματα εἰς ἑπτὰ νομοὺς τῆς Γαλλίας· ἔθεν ἀφῆκε καὶ εἰς τοὺς ἐπτὰ αὐτῶν ἐπισκόπους ἀνὰ 30,000 φράγκων ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, δηλ. 210000 τὸ ὅλον. Τὰ κτήματα εὐρίσκοντο διεσπαρμένα εἰς τεσσαράκοντα ἑνα δήμους· ἀφῆκεν ἐπομένως καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπόρων ἀνὰ 4000 φρ. Ἐκτὸς τούτων ἐκκληροδότησε 100000 φρ. εἰς τὴν ἐταιρείαν τοῦ κηρύγματος τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Εἶχε συστημένα τέσσαρα γηροτροφεία καὶ σχολεῖα διοικούμενα ὑπὸ καλογραῖων, εἰς τὰ ὁποῖα

ἀφῆκεν ἀνὰ 50000 φρ. τὸ ὅλον 200000. Ἀφῆκε προτέτι 80,000 εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως Ἐστάτης, καὶ 10000 εἰς τὰ ἀπορφανισθέντα ἐπὶ τῆς χολέρας παιδία. Ἐν γένει αἱ γενναῖαι αὐτὰ προσφοραὶ ὑπερέβαινον τὰ δύο ἑκατομμύρια.

— Εἰς τοιοῦτους τόπους, ὅπου γίνονται τότε φιλανθρωπίαι, ὁποῖαι αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι, εὐρίσκονται καὶ δυστυχήματα πολὺ περισσότερα· Ἡθεῖα πρόνοια βάλλει πλησίον τοῦ κακοῦ πολλακίς καὶ τὸ μέσον τῆς θεραπείας, ὥστε τὸ ἐπιφάρμακον δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ δηλητηρίου. Ὡς ἐκ τῶν μυρίων παραδειγμάτων τῆς βιωτικῆς ἀμηχανίας τῶν ἀνθρώπων τῆς Εὐρώπης· ἀναφέρομεν καὶ τὸ ἑξῆς.

Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν αὐτὴν τῆς Δύσεως, ἐν μέσῳ πύτης τῆς πόλεως τῶν Παρισίων (Rue de Babylone!) συνέβη τὸ δράμα τοῦτο πρὸ τινῶν μηνῶν μόνον.

Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν αἰφνυδικῶς καὶ δραματικῶς εἰς τὴν στέγην οἰκίας τινὸς κειμένης ἀντικρὺ στρατώνος· ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν κατόκει τὴν οἰκίαν ταύτην, ὁ δὲ ἦτο ἴσως φερταῖκος, ἢ ἀνέστιος· ἦσαν δὲ ἀμφοτέρω ἐργάται ἡμερόβιοι τινος χαλκείου· σταθέντες δὲ ἀντιμέτωποι ἐξήγαγον ὑποκάτωθεν τοῦ ἰματίου τῶν ἀνὰ ἐν πυροβόλον δίχωρον· τότε ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐπιυροβόλησε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐτέρου, ὅστις ἔπεσεν εὐθὺς εἰς τὸ ἄκρον τῆς στέγης. Οἱ στρατιῶται τοῦ στρατώνος, οἵτινες ἐβλεπον ἤδη τὰ γινόμενα, δὲν ὑπόπτειον ὅμως ποτὲ τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης ἀλληλοκτονίας, ἐδραμοι εὐθὺς καὶ ἔβησαν καθ' ἡν στιγμήν ὁ ἐπιζήτας κατεπίλει αἱματόφυρτον καὶ κατεβίβαζε τὸν δυστυχῆ συνέταιρόν του ἀπὸ τοῦ ὑπερῶν τῆς δόρατος! Φόνησε με ἐντελῶς, ἐφώνηζεν ὀλολύζων ἐκείνος, ἐπειδὴ δὲν ὑπερέρω τοὺς πόνους.

— Οὐχί· εἶμαι ἕσθως, ἔλεγεν ὁ φονεὺς.

— Ἄρες με λοιπὸν ν' ἀποθάνω καὶ φύγε, φύγε· ὀρκίζομαι ὅτι δὲν θέλω σὲ μαρτυρῆσαι, φύγε.

Ἐπακούων τότε ὁ δυστυχῆς καὶ καταβλίνων εἶπεν εἰς τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας ὅτι ὁ συνέταιρός του ἐφυλοχόρηται αὐτοχειρισμένος. Ὁ ἰατρός καὶ ὁ ὑπαστυνόμος τῆς συνοικίας ἐλθόντες ἐν τῷ ἅμα ἐζήτησαν ἐπιμῶνας νὰ μάθωσι τὰς περιστάσεις· ἔμαθον δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι δηλ. μὴ ἔχοντες ἐργασίαν (ἴσως πρὸ πολλοῦ) καὶ κινδυνεύοντες ν' ἀποθάνωσιν ἀπεφάσισαν νὰ φονευθῶσιν ἀμοιβαίως διὰ νὰ λυτρωθῶσιν ἀπὸ τὸ βάρος τοιαύτης ἐπωδύνου καὶ μοχθηρᾶς ζωῆς. Εἶχον δὲ συμφωνίαν, ἂν τις ἐξ αὐτῶν δὲν πληρωθῆκαίριως, νὰ πυροβοληθῇ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ μὲν δευτέρου ββλίον· ἀλλ' ἡ ἀνδρία ἐγκατέλιπε τὸν φονέα του.

Ἐν τούτοις μετεκοιμήθη ὁ παθὼν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Νέκερ, ὅπου ἠλπίζετο ὅτι ἤθελε σωθῆ!

Ὅσοι πνίγονται καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ δυστυχίαν, ἢ πάθος ζηλοτυπίας! Ὅσοι δὲ ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ ἄσουςίαν, κατακλιόμενοι εἰς στενὰ δωμάτια, ἀφ' οὗ ἀνάψωσιν ἄνθρακας εἰς τὸ πύρρονον! Πολλοὶ ὅμως ἀπάγχονται καὶ ἀπὸ μόνον ἀκηδίαν, εἴτε ἀθυμίαν· διότι ἀπῆλθαν τὴν ζωὴν, διότι ἀπῆλθαν τὰς ματαίας τοῦ κόσμου τούτου ἡδονὰς, καὶ δὲν εἶχον τί πλέον νὰ ἐπιθυμῆτωσι. Τοῦτο συμβαίνει συχνάκις,